

(B 1045-M) Meera benoit
dwa
t / alles behandeld
de vry spraak en
om tepef hem

VONNIS

nummer: 1878

datum: 20.4.2017

De rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, AC8 kamer,
rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.LA.3727-10

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN:

3221 bedrijfsleider
geboren te op
wonende te Malle,
Belg

BETICHT VAN:

Te

A. Op het perceel aldaar gelegen:

gekadastreerd als:

en met een globale oppervlakte van respectievelijk

eigendom zijnde van
(KBO nr.) voor 980/1000,
(°) voor 10/1000,
(°) voor 5/1000 en (°) voor
5/1000 ingevolge akte van
en de percelen en eigendom zijnde van
(KBO nr.) voor 1/100, |

( ) voor 98/100,
 ( ) voor 5/1000 en ( ) voor
 5/1000 ingevolge akte van
 perceel eigendom zijnde van (KBO
 nr.) voor 98/100,
 voor 1/100, ( ) voor 5/1000 en
 ( ) voor 5/1000 ingevolge akte van

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in ruimtelijk kwetsbaar gebied nl. bosgebied,

I. artikel 4.2.1.1°.a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie,

namelijk:

a) op perceel , het aanleggen van een zwembad van 10m20 op 5m20, een poolhouse en een verharding van 21,3m op 9,05m,

1) tussen 1 mei 2008 en 1 september 2009, te hebben laten uitvoeren

2) en van dan af tot 10 maart 2015, te hebben in stand gehouden

b) op perceel , 2 houten bergingen

van 29 juni 2010 tot 10 maart 2015, te hebben in stand gehouden

c) op perceel hondenhokken en een berging en op perceel en een tennisplein van 35m op 16m met een draadhek te hebben aangelegd

1) tussen 1 januari 2003 en 31 december 2005, te hebben laten uitvoeren

2) en van dan af tot 10 maart 2015, te hebben in stand gehouden.

II. van 29 juni 2010 tot 10 maart 2015,

artikel 4.2.1.5°a): het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of

afgedankte voertuigen, van allerhande materialen, materieel of afval,

namelijk: op perceel . . . , in en rond de 2 houten bergingen vermeld onder tenlastelegging A.I.b) afgedankte voertuigen en allerhande materieel, materialen en afval te hebben opgeslagen.

B. Op het perceel aldaar gelegen

gekadastreerd als . . .
met een globale oppervlakte van 1405m²
eigendom van . . . (KBO nr. . . . .),
ingevolge akte dd. . . . . ,

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging, verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen te hebben uitgevoerd,

bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening in ruimtelijk kwetsbaar gebied nl. bosgebied,

artikel 4.2.1.1°.a): het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie,

namelijk:

- I. een terras in houten planken en vervolgens in grind en een verharding rondom
  - a) tussen 1 augustus 2014 en 12 december 2014, te hebben laten uitvoeren
  - b) van dan af tot 8 september 2016, te hebben in stand gehouden

- II. het vergunde woongedeelte van 590,33m³ te hebben verdubbeld tot een volume van ca. 1000m³ door de schuurberging en zolderverdieping te hebben ingericht tot leefruimte volwaardig deel uitmakend van de woning.
  - a) tussen 1 augustus 2014 en 12 december 2014, te hebben laten uitvoeren
  - b) van dan af tot 8 september 2016, te hebben in stand gehouden

III. een betonverharding

van 11 december 2014 tot 8 september 2016, te hebben in stand gehouden.

oOOo

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagde door de bewaarder der Hypotheken op het hypotheekkantoor van dd.
boek :

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord de beklagde in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester H.-K. Careme, advocaat bij de balie te Leuven, kantoor-houdende te 3000 Leuven, Justus Lipsiusstraat 24;

1. Voorafgaandelijk

Wat betreft het verzoek tot bemiddelingspoging voor de hoge raad voor het handhavingsbeleid

verzoekt, alvorens recht te doen, dat conform artikel 6.1.54 VCRO een bemiddelingspoging voor de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid wordt bevolen.

Artikel 6.1.51 § 1 VCRO bepaalt dat de minnelijke schikking steeds uitgesloten is, wanneer het misdrijf gepleegd werd in ruimtelijk kwetsbaar gebied. *In casu* werden de vermeende wederrechtelijke constructies allen, volgens het vigerend gewestplan, opgericht in bosgebied zodat de tenlasteleggingen uitgesloten zijn van een toepassing van artikel 6.1.54 VCRO.

Het feit dat de percelen deel uitmaken van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan in opmaak (stuk 12 van de verdediging) doet geen afbreuk aan de huidige toestand zijnde dat de percelen liggen in ruimtelijk kwetsbaar gebied.

2. De feiten

1. is samen met de eigenaar van het perceel met het kasteel gelegen te en is tevens zaakvoerder van , eigenaar van het perceel met de langgevelhoeve gelegen te

Beide percelen liggen volgens het vigerende gewestplan Turnhout (KB 30/09/1977) in bosgebied.

Bij ministerieel besluit van 21 januari 2010 werd 's , en te definitief aangeduid als ankerplaats waarin uitdrukkelijk werd verwezen naar het , zijnde een kasteel in neorococostijl uit het begin van de 20^e eeuw.

2. Op 11 mei 2010 worden door de politie van de zone Voorkepen n.a.v. een melding met betrekking tot het perceel te , een aantal vermeende inbreuken op de bepalingen van artikel 4.2.1 § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vastgesteld, met name zonder stedenbouwkundige vergunning de hierna vermelde bouwwerken te hebben uitgevoerd:

- Openluchtzwembad met rondom een vloerplaatverharding:
De aanleg van een zwembad van 10,20 meter lengte x 5,20 meter breedte met een uitsprong in boogvorm bovenaan van 3 meter lengte en 1,5 meter breedte met rondom een vloerplaatverharding.
- Poolhouse:
Deze constructie zijnde twee afzonderlijke bergingsruimtes van telkens ongeveer 3 meter breedte en 3 meter lengte met in het midden een overdekt terras van 3,20 meter x 5,80 meter lengte bestaat voornamelijk uit grondvesten in beton en een houten constructie met plat dak.
- Draadafsluiting:
Rondom het terrein van het zwembad met poolhouse werd een rechthoekige draadafsluiting geplaatst van 50 meter lengte en 18 meter breedte (900 m²).

verklaart dat voor het zwembad, poolhouse en afsluiting geen stedenbouwkundige vergunning werd bekomen. De werken aan het zwembad werden in 2008 aangevat en de poolhouse werd in 2009 afgewerkt. Hij bevestigt dat er vanaf de maand november 2009 tot mei 2010 grondwaterpompen actief waren omdat er een barst was in het polyesterbad en hierdoor de bodem diende hersteld te worden. De pompen dienden om het grondwater naar beneden te halen anders zou het bad terug naar boven komen. Vroeger stonden op die plaats serres die in 2005 werden afgebroken. Het domein zou sinds januari 2010 een bevestigde ankerplaats betreffen zodat er

een nieuw RUP moet opgemaakt worden waarin een verandering van bestemming wordt opgenomen.

Op 29 juni 2010 doet de stedenbouwkundige inspecteur volgende vaststellingen, waaromtrent proces-verbaal van 5 juli 2010 wordt opgesteld:

'Aan het einde van de dreef rechts van het kasteelgebouw ligt een tennisveld (ca. 35m x 16 m). Rondom het veld werd een hoge draadafsluiting geplaatst. In de nabijheid van het tennisveld staat een houten berging met een betonnen fundering. De heer erkent dat voor geen van beiden een stedenbouwkundige vergunning werd aangevraagd. De berging, die ons van zeer recente datum lijkt, zou volgens de heer ongeveer een vijftal jaar geleden geplaatst zijn. Het tennisveld kreeg eveneens een nieuwe toplaag. De heer verklaart dat er reeds van de jaren '30 een tennisveld aanwezig is.

Op perceelnummer achteraan de woning, treffen wij een houten berging met puntdak aan dienstig voor de opslag van hout. Links daarvan werd een nieuw hondenhok geplaatst. Het betreft een constructie bestaande uit traliewerk op een betonnen vloer en afgedekt met golfplaten. Tevens ligt er een aanzienlijke hoeveelheid brandhout.

Op het naastgelegen perceel ( ) zien wij het openlucht zwembad en een poolhouse/bar die voorwerp uitmaken van het proces-verbaal d.d. 11/05/2010 van de politie Voorkempen.

Op perceelnummer staan tevens twee houten bergingen. Één daarvan deed volgens de heer vroeger dienst als schapenstal. In de grootste berging (met afdak) staan twee oude voertuigen gestald. In de omgeving van deze constructies wordt er allerlei (afval-) materiaal en materieel gestapeld.

Aan de conciërgewoning ligt een verharding in klinkers waarop eveneens materiaal wordt gestapeld.'

In een latere verklaring benadrukt dat een nieuw RUP zal opgemaakt worden en hij dit wenst af te wachten. Wat betreft het tennisveld geldt dat dit in de jaren '30 werd aangelegd maar dat er in 2003-2004 renovatiewerken werden uitgevoerd o.a. de draadomheining en de toplaag werden vernieuwd. De bergingen en hondenhokken staan er ook al van vóór 1962. De hondenhokken werden in 2005 vernieuwd.

De stedenbouwkundige inspecteur heeft zijn herstellvordering op 2 augustus 2010 voor advies overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, die op 27 augustus 2010 een eensluidend advies heeft verleend met betrekking tot de gevraagde herstelmaatregel.

Op 18 augustus 2011 en 10 maart 2015 werd navraag gedaan door de politiediensten naar de huidige toestand.

Ook op 8 september 2016 werd door de verbalisanten nazicht gedaan naar de huidige stand van zaken en stelden zij vast dat het illegale zwembad nog steeds aanwezig en in gebruik was, a.d.h.v. de aanwezige ligstoelen en zwemkledij. Ook stelden zij vast, dat er een afpaling gebeurde om een nieuwe inplanting van een nieuw poolhouse uit te zetten teneinde het door opzettelijke brandstichting beschadigde illegale poolhouse (PV AN47.006619/2015) te vervangen. Er werd een dode kikker aangetroffen in de filter van het zwembad.

2. Op 21 oktober 2011 werden door de politie van de zone Voorkempen n.a.v. een melding met betrekking tot het perceel te vermeende inbreuken op de bepalingen van artikel 4.2.1 § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening vastgesteld, met name zonder stedenbouwkundige vergunning de hierna vermelde bouwwerken te hebben verricht:

- 1) het uitvoeren van binnenvverbouwingen met stabiliteitswerken, onder meer het vervangen van dragende balken van het dak en het wijzigen van dragende binnen – en buitenmuren;
- 2) het uitvoeren van gevelwijzigingen met stabiliteitswerken aan de zijgevel en de achtergevel;
- 3) het uitbreiden van een bestaande hoevewoning + gedeeltelijk wijzigen van de hoofdfunctie van het stalgedeelte, met name van landbouw in de ruime zin, naar wonen;
- 4) het aanleggen van een verharding (terras) achter het hoofdgebouw.

Aangezien de werken nog bezig waren, zo waren de metselwerken achteraan het hoofdgebouw en de herinrichting binnen het gebouw nog aan de gang, werd op dezelfde datum een bevel tot onmiddellijke staking van de werken opgelegd, dat op 3/11/2011 door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd bekrachtigd.

verklaart dat de hoevewoning een zestal jaar leeg staat. In september 2011 gaf hij aan _____ zaakvoerder van het bedrijf “ _____ ”, de opdracht de hoevewoning te renoveren. In 2009 was een ander bedrijf gestart met de renovatiewerken doch dit bedrijf is ermee gestopt ingevolge financiële problemen. Hij vroeg geen stedenbouwkundige vergunning aan daar dit volgens hem voor binnenwerken niet vereist is. Hij ontkent de wijziging van de bestemming van de schuur naar woning. Deze ruimte blijft als garage of berging dienen. Wel geeft hij toe dat er achteraan nieuwe muren in opbouw zijn, waar voorheen de wanden in glas bestonden. Hij is niet op de hoogte van het aanleggen van een terras.

Er is een architect, atelier uit aangesteld maar die is enkel belast met controle op de uitvoering van de werken en heeft geen plan opgesteld.

, zaakvoerder van ' ', verklaart dat hij van mening was dat geen bouwvergunning vereist was voor de renovatiewerken, die bestaan uit: het terug opbouwen van een vooraf afgebroken gedeelte achteraan de woning, waarvan de oppervlakte ongeveer 8 m² (4 x 2 m) bedraagt; isolatiewerken aan de buitengevels om nadien te voorzien van bepleistering; binnen in het gebouw een grondige renovatie en het omvormen van de vroegere stalling tot garage. Er werd geen uitbreiding gerealiseerd van het woongedeelte en geen wijziging aangebracht aan de stabiliteit van het gebouw. De functie van de betonnen steunpaal aan de buitenzijde zal uitgerust worden met een draaipoort en voorzien worden van een gevelsteen rondom in dezelfde stijl van het huis.

La diende een aanvraag tot regularisatie van de verbouwing en uitbreiding van een zonevreemde woning en het aanleggen van een terras in welke bij beslissing van 2 juli 2012 door het college van burgemeester en schepenen geweigerd werd. De bestendige deputatie verleende bij besluit van 4 oktober 2012, na beroep van , wel een vergunning voor de regularisatie van het verbouwen en uitbreiden van een bestaande zonevreemde woning maar niet voor het aanleggen van een terras.

De aanvang van de werken in de uitvoering van de bouwvergunning van 4/10/2012 werden op 1/8/2014 gemeld.

Op 11/12/2014 stelde de stedenbouwkundige inspecteur vast dat de werken niet in overeenstemming met de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning van 4/10/2012 werden uitgevoerd en werd de doorbreking van het stakingsbevel vastgesteld:

- de ruimte aan de rechterzijde van het gebouw dat volgens het bouwplan als schuur/berging wordt ingericht, vormt één geheel met de aanpalende leefruimte: de vloertegels lopen in beide ruimten door, tegen de rechter zijmuur wordt een schouwmantel en een haard gebouwd en er zijn ook verwarmingselementen (cv) voorzien;
- de bovenverdieping wordt volgens het bouwplan als zolder en opslagruimte ingericht, maar in werkelijkheid is dit een volledig afgewerkte bovenverdieping die volwaardig deel uitmaakt van de woning, zo is er een badkamer aanwezig en hebben de kamers verwarmingselementen en lichtpunten in de nissen;
- bij de berekening van het woonvolume op het ingediende bouwplan wordt de schuur/berging en de bovenverdieping niet meegerekend;

- aan de achterzijde van de woning is het terras dat uit de vergunning werd gesloten, niettemin aangelegd: deze bestaat uit houten planken, aanpalend aan het terras is de ondergrond verhard met beton en steenslag;
- ook over de breedte van de achterste perceelgrens is betonverharding aanwezig en staat een houten constructie (15 x 6,5 m) met een golfplaten dak die mogelijk voorheen dienst deed als stalling en heden gebruikt wordt voor opslag van (bouw)materiaal en materieel. Deze constructie werd niet op het inplantingsplan bij de bouwvergunning ingetekend.

verklaart dat het terras ondertussen werd weggehaald. Hij stelt bovendien dat enkel het bouwvolume en niet het woonvolume geldt. Hij vervolgt dat hij niettemin een regularisatievergunning voor wat de binnenindeling betreft zal aanvragen. Tot slot stelt hij dat de woning werd betreden o.b.v. een toestemming van Roemeense arbeiders die niet gemachtigd waren dergelijke toestemming te verlenen. Zij waren aanwezig voor het uitvoeren van werken doch hij was niet op de hoogte dat zij daar ook logeerden.

Bij een plaatsbezoek van de stedenbouwkundig inspecteur en de lokale politie op 15/4/2015 stelde men vast dat men één van de bijgebouwen aan het slopen was. Daar het slopen van gebouwen groter dan 100 m² vergunningsplichtig is, diende op 20/5/2015 een aanvraag in tot het slopen van een kippenhok waarvoor op 6 juli 2015 door het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning werd afgegeven onder de voorwaarden zowel de boven- als de ondergrondse elementen slopen en de afbraakmaterialen verwijderen binnen 2 maanden na de slopingswerken.

Bij een plaatsbezoek op 30/7/2015 stelde de politie Voorkepen vast dat de woning nog steeds niet in overeenstemming werd gebracht met zijn vergunde toestand (vergunning van 4/10/2012). Het terras werd verwijderd doch ter vervanging werd een grindverharding aangebracht. Voor het overige was de toestand ongewijzigd sinds de vaststellingen van 11/12/2015.

De stedenbouwkundige inspecteur heeft zijn herstellvordering op 6/10/2015 voor advies overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid, die op 19/11/2015 een positief advies heeft verleend met betrekking tot de gevraagde herstelmaatregel.

Naar aanleiding van een aanvraag tot inschrijving in het bevolkingsregister van twee personen gingen de verbalisanten op 15/4/2016 op plaatsbezoek. Ze worden ontvangen door de huurster. De verbalisanten stelden vast dat de woning volledig afgewerkt is: het gedeelte dat stal diende te blijven is thans een ruime woonkamer en de eerste verdieping bestaat uit slaapkamers.

Op 8/9/2016 werd door de politie Voorkempen nazicht verricht naar de huidige toestand. De huurster van de hoevewoning verleende toegang tot de woning. De toestand is ongewijzigd in vergelijking met de toestand op 15/4/2016. Wel werd vastgesteld dat er paletten achter de woning werden gelegd waarop een partytent stond, dit als tijdelijk seizoensgebonden terras (deze zaken werden geplaatst door de bewoners); een houten schutting van ongeveer 1,50 m breedte werd geplaatst op de hoek van de linker zijgevel met de achtergevel; in de achtertuin werd een zone afgebakend die dienst doet voor het huisvesten van honden (traliwerk en draadafsluiting) en in de voortuinstrook waren werken aan de gang met een graafmachine (indien dit een (semi)verharding van de voortuin betreft zijn deze werken vergunningsplichtig).

3. Beoordeling van schuld

3.1 Het perceel (tenlastelegging A)

3.1.1. Verweer gemeen aan alle onderdelen van tenlastelegging A: redelijke termijn

De verdediging stelt dat in voorliggende zaak de redelijke termijn werd overschreden hetgeen het verval van de strafvordering minstens het verlies aan strafwaardigheid inhoudt.

Het openbaar ministerie stelt dat de oorzaak van de langere duur gelegen is aan beklaagde die steeds heeft voorgehouden een regulariserend RUP te willen afwachten. Het openbaar ministerie vervolgt dat doordat nog steeds geen RUP is tussengekomen, het verantwoord is om samen met de nieuw vastgestelde inbreuken (tenlastelegging B) voor de bestaande illegale toestand (tenlastelegging A) vervolging in te stellen zonder verval van de strafvordering daaraan te koppelen.

Het kan niet betwist worden dat het onderzoek geruime tijd geduurd heeft.

Na de start van het onderzoek op 11 mei 2010 werden verscheidene onderzoeksdaaden gesteld.

Op 2/6/2010 verzocht de procureur des Konings te verhoren en te peilen naar zijn regularisatie-inzichten.

Op 29/6/2010 ging de stedenbouwkundig inspecteur ter plaatse waarvan hij een proces-verbaal van vaststellingen van 5/7/2010 opstelde.

Op 29/7/2010 werd (her)verhoord.

Op 3/8/2010 werd bij kantschrift van de procureur des Konings gericht aan de stedenbouwkundig inspecteur een kopie van het dossier overgemaakt voor het nemen van een passende herstellvordering.

De herstellvordering van 30/7/2010 - waarvoor op 27/8/2010 een eensluitend advies van de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid werd verleend - werd bij brief van 13/9/2010 aan de procureur des Konings overgemaakt.

Op 29/10/2010 werd aan de ontvanger der registratie te informatie omtrent de eigendomstitel opgevraagd, dewelke op 19/11/2010 werd ontvangen.

Bij kantschrift van 29/7/2011 werd verzocht aan de verbalisanten om na te gaan of iets ondernomen had ter uitvoering van de herstellvordering op stedenbouwgebied.

Op 10/5/2015 werd door de procureur des Konings navraag gedaan naar de huidige situatie.

Bij kantschrift van 14/6/2016 werd opnieuw aan de ontvanger der registratie verzocht de eigendomstitel van het onroerend goed gelegen te mee te delen.

Op 8/9/2016 werd op verzoek van de procureur des Konings nogmaals nazicht gedaan naar de huidige situatie.

Op 4/11/2016 werd overgegaan tot dagvaarding van . De inleidingszitting vond plaats op 21/12/2016. Op deze zitting werden conclusietermijnen bepaald en werd de zaak voor behandeling vastgesteld op de zitting van 24/3/2017. Op deze zitting werd de zaak behandeld, in beraad genomen en voor uitspraak gesteld op de zitting van 20 april 2017.

De verdediging plaatst zich voor wat betreft de aanvang van de berekening van de redelijke termijn op de datum van 24 september 2010. Zij verwijst daartoe naar onderstaande briefwisseling.

Bij brief van 20 september 2010 verzocht de raadsman van en de om vooralsnog niet over te gaan tot dagvaarding aangezien zijn cliënten zich voornamen om een regularisatieaanvraag in te dienen.

Bij brief van 24 september 2010 antwoordde de procureur des Konings dat reeds in het aanvankelijk proces-verbaal duidelijk werd gemaakt dat hetgeen illegaal werd uitgevoerd niet regulariseerbaar is gezien de ligging in bosgebied en de vigerende bestemmingsvoorschriften en wordt eveneens gemeld dat kortelings zal worden overgegaan tot dagvaarding voor de correctionele rechtbank.

De redelijke termijn begint van zodra de betrokkene beschuldigd is en op de hoogte is gebracht van deze beschuldiging. Onder 'beschuldiging' moet worden verstaan een officiële kennisgeving uitgaande van de bevoegde overheid, van het verwijt dat de betrokkene een strafrechtelijke inbreuk begaan heeft, of uit andere maatregelen die een verdenking impliceren en een belangrijke weerslag hebben op de toestand van betrokkene zoals bv. een huiszoeking.

Op 29/7/2010 verklaart : *"ik heb tevens vernomen, dat bij gebreke aan regularisatie ik volgens het parket zal gedagvaard worden voor de correctionele rechtbank, samen met de – in welk geval naast mij en niet alleen (elk) een boete en (samen) de gerechtskosten zullen moeten betalen, maar ook dan het zwembad met toebehoren zal moeten verwijderen, gezien de ligging in bosgebied. Ook vernam ik, dat bij onmiddellijke en vrijwillige regularisatie een minnelijke schikking volgt, bij gebrek aan regularisatie volgt dagvaarding voor de correctionele rechtbank. Ik wil wel regulariseren maar men moet mij de mogelijkheid geven om dit te doen."*

Daaruit volgt dat op 29/7/2010 op de hoogte was van de beschuldiging, zodat de redelijke termijn op die dag begint te lopen.

Bij de beoordeling of de redelijke termijn werd overschreden, houdt de rechtbank rekening met de complexiteit van de zaak, de houding van beklaagde en de houding van de gerechtelijke overheid.

Wat de complexiteit van de zaak betreft, stelt de rechtbank vast dat de aard van de zaak relatief eenvoudig is zodat dit niet de langere duur van de strafprocedure verantwoordt.

Wat betreft de houding van beklaagde, stelt de rechtbank vast dat aan niets kan verweten worden waardoor de strafprocedure langere tijd zou nodig gehad hebben. Het feit dat hij het opportuun acht om een nieuw RUP af te wachten alvorens de constructies te verwijderen is irrelevant. Van belang is dat hij steeds toestemming heeft verleend om de percelen te bezichtigen alsook telkenmale is ingegaan op de uitnodigingen tot verhoor.

Wat betreft de houding van de gerechtelijke overheid, stelt de rechtbank vast dat in de periode van 29/7/2011 tot 10/5/2015 de strafprocedure heeft stilgelegen. Bovendien bestonden de onderzoeksdaten nadien steeds uit de opdracht tot nazicht van de huidige situatie en werd slechts op 4/11/2016 overgegaan tot dagvaarding van . De rechtbank stelt vast dat het dossier minstens vier en half jaar heeft stilgelegen.

Rekening houdend met bovenstaande elementen oordeelt de rechtbank dat in hoofde van de redelijke termijn geschonden werd.

De overschrijding van de redelijke termijn geeft slechts aanleiding tot de onontvankelijkheid van de strafvordering indien de overschrijding tot de onherroepelijke miskening van het recht van verdediging leidt. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak wordt getoetst aan de rechtspleging in haar geheel, door na te gaan of het recht van verdediging is geëerbiedigd, te onderzoeken of de vervolgte persoon de kans heeft gekregen de geloofwaardigheid van het bewijsmateriaal te betwisten en zich tegen de aanwending ervan te verzetten, na te gaan of de omstandigheden waarin de gegevens ten laste zijn verkregen twijfel rijzen over de geloofwaardigheid of de juistheid ervan, en door de invloed in te schatten van het onregelmatig verkregen bewijsmateriaal op de afloop van de strafvordering. (Cass. (2e k.) AR P.12.0709.F, 3 oktober 2012 (I. D.N.C.A. / D.T., C.F., e.a., II. H.Y.J.G., H.T.F.J.) *Arr.Cass.* 2012, afl. 10, 2096)

De rechtbank stelt vast dat *in casu* de rechten van verdediging van niet geschonden zijn: was onmiddellijk op de hoogte van het onderzoek, legde kort na de vaststellingen verklaringen af, legde foto's neer en raadpleegde een raadsman. Het is pas na het afronden van het onderzoek dat het dossier stil lag zodat de rechten van de verdediging niet geschonden zijn en de overschrijding van de redelijke termijn geen aanleiding geeft tot de onontvankelijkheid van de strafvordering.

Rekening houdend met de ruime overschrijding van de redelijke termijn is de rechtbank op grond van artikel 21ter Wetboek Strafvordering van oordeel dat een eenvoudige schuldigverklaring in hoofde van gepast is.

Het feit dat de redelijke termijn overschreden is, belet niet dat op basis van een oprichtingsmisdrijf een herstelmaatregel kan worden bevolen om de gevolgen van het stedenbouwmisdrijf te doen ophouden en te voorkomen dat de overtreder het voordeel dat uit het misdrijf is voortgevloeid, behoudt. (zie in die zin Cass. (2e k.) AR P.09.0023.N, 9 juni 2009 (J.W., P.M.D. e.a.))

In casu blijkt uit de stukken dat de constructies nog steeds aanwezig zijn en dat het terrein waarop de constructies werden aangebracht gelegen is in bosgebied, hetzij kwetsbaar gebied, zodat de instandhouding strafbaar blijft en de rechtbank het noodzakelijk acht dat de herstellvordering zoals hieronder bepaald wordt bevolen.

3.1.2. Wat betreft het zwembad, poolhouse en verharding (tenlastelegging A.I.a)

De verdediging betwist deze tenlasteleggingen niet. Op 12/5/2010 verklaart dat de werken aan het zwembad in 2008 werden aangevat en het poolhouse in 2009 werd afgewerkt.

De rechtbank oordeelt dat de tenlastelegging A.I.a bewezen is op basis van de vaststellingen van de verbalisanten en de stedenbouwkundig inspecteur en de bijgevoegde foto's. Wat betreft het poolhouse (dat voorwerp uitmaakte van opzettelijke brandstichting) werd op 8 september 2016 door de verbalisanten vastgesteld dat de funderingen van het poolhouse nog aanwezig zijn en er een afpaling gebeurde om een nieuwe inplanting van een nieuw poolhouse uit te zetten.

3.1.3. Wat betreft de twee houten bergingen op perceel
(tenlastelegging A.I.b)

De verdediging stelt dat aan het perceel gelegen aan het onweerlegbaar vermoeden van vergunning ex artikel 4.2.14 § 1 VCRO kleeft zodat de twee houten bergingen, die geplaatst werden voor de stedenbouwwet, geacht worden te zijn vergund.

De verdediging verwijst naar haar stukken 1 t.e.m. 3 om aan te tonen dat deze constructies werden opgericht vóór 22 april 1962.

De stukken 1 en 3 hebben geen betrekking op de 2 houten bergingen.

Stuk 2 betreft een luchtfoto, volgens de verdediging van het NGI van 1961, doch de rechtbank stelt vast dat deze foto geen datum, handtekening of stempel bevat. Het openbaar ministerie betwist ter terechtzitting niet dat dit desbetreffende luchtfoto betreft en ook in het strafdossier wordt op p. II.40 verwezen naar de luchtfoto van het NGI van 17 maart 1961 zodat het aannemelijk is dat de foto neergelegd onder stuk 2, de luchtfoto van het NGI van 1961 is. De luchtfoto is zwart/wit en vrij onduidelijk. De rechtbank kan op deze luchtfoto de twee houten bergingen niet terugvinden.

De verdediging toont bijgevolg niet aan dat de twee houten bergingen werden opgericht vóór 22 april 1962.

In tegenstelling tot hetgeen de verdediging inroept, dient niet het openbaar ministerie maar wel de eigenaar die zich op het (weerlegbaar) vermoeden van vergunning wenst te beroepen, zowel de datum van oprichting als de (niet-gewijzigde) omvang van de constructies te bewijzen. Dit ongewijzigd zijn van de geïndiceerde constructies betekent dat geen aanpassingen die vergunningplichtig zijn, aan de bestaande constructies mogen zijn aangebracht na de datum van inwerkingtreding van het gewestplan.

Daar de verdediging daarin niet slaagt, vallen de twee houten bergingen niet onder het vermoeden van vergunning conform artikel 4.2.14 § 1 VCRO.

Wat betreft het hondenhok en de berging is de rechtbank van oordeel dat de verdediging niet aantoont dat deze constructies dateren van vóór 22 april 1962. Zo kan de rechtbank de constructies niet terugvinden op de luchtfoto en de verklaring van de beëdigd jachtwachter stelt enkel dat het hondenhok, houten hok en tuin hok ingepland staan van voor zijn aanstelling in 1970 zodat dit op zich onvoldoende is.

Daar de verdediging niet aantoont dat deze constructies dateren van vóór 22 april 1962, vallen het hondenhok en berging niet onder het vermoeden van artikel 4.2.14 § 1 VCRO.

De rechtbank stelt vast dat de tenlastelegging A.I.c (behoudens wat betreft het tennisveld en draadomheining) bewezen is op basis van de vaststellingen van de verbalisanten en de stedenbouwkundig inspecteur en de bijgevoegde foto's.

3.1.5. Wat betreft de afgedankte voertuigen, allerhande materieel en materialen en afval in en rond de bergingen op perceel (tenlastelegging A.II)

De verdediging stelt dat gelet op het vergund karakter van de bergingen ook meteen moet worden aanvaard, dat door het gebruik van deze bergingen conform hun bestemming, ook de opslag van voertuigen, materialen en materieel vergund worden geacht.

De rechtbank verwijst naar hetgeen onder punt 3.1.3 werd uiteengezet waaruit volgt dat de twee houten bergingen niet worden geacht vergund te zijn zodat zij ook niet kunnen dienen voor berging/opslag.

De rechtbank stelt vast dat de tenlastelegging A.II bewezen is op basis van de vaststellingen van de verbalisanten en de stedenbouwkundig inspecteur en de bijgevoegde foto's.

3.2. Het perceel (tenlastelegging B)

3.2.1. Verweer gemeen aan alle onderdelen van tenlastelegging B: geen geldige toestemming tot huiszoeking

De verdediging stelt dat de vaststellingen van 11 december 2014 door nietigheid worden aangetast want zij steunen op een huiszoeking waarvoor enkel Roemeense werklieden een schriftelijke toestemming hebben verleend, terwijl zij hiertoe niet gemachtigd waren en deze enkel door kon worden gegeven.

Bovendien werd in de schriftelijke toestemming verwezen naar artikel 20 van de Vlaamse Wooncode en het Kamerdecreet en niet naar artikel 6.1.5 al. 3 VCRO hetgeen de rechtsgeldigheid van de huiszoeking aantast.

Artikel 1, 3° Huiszoekingswet bepaalt dat de toestemming dient gegeven te worden door de persoon die het werkelijke genot heeft van de plaats.

Uit het strafdossier blijkt dat bij controle op 11/12/2014 de stedenbouwkundig inspecteur vaststelde dat een drietal personen op de grond liggen te slapen. Op het gelijkvloers staat een bed en liggen er enkele matrassen op de grond. Er worden acht werkmannen aangetroffen die in de woning gehuisvest worden. Aangezien zij Roemeens spreken, ondertekenen zij een Roemeense vertaling van de toelating tot het betreden van het perceel. Uit het feit dat de aannemingswerken langere tijd in beslag namen en het aantreffen van matrassen en bed in de woning, volgt dat de Roemeense werkmannen daar voor een langere duur verbleven en aldus gehuisvest waren. De bewering van de verdediging dat niet wist dat de arbeiders daar verbleven, is gelet op het feit dat hij in het naastgelegen kasteel woont, de duur van de werken en het aantreffen van slaapfaciliteiten voor de werknemers, ongeloofwaardig.

De rechtbank is van oordeel dat de toestemming tot huiszoeking rechtsgeldig werd verleend door de Roemeense werklieden die daar gehuisvest waren.

Het feit dat, artikel 6.1.5 al.3 VCRO niet uitdrukkelijk de toestemming tot huiszoeking vermeldt, tast de rechtsgeldigheid ervan niet aan. Bovendien zijn de bij artikel 6.1.5 VCRO voorgeschreven vormvoorwaarden niet voorgeschreven op straffe van nietigheid, tast de gebeurlijke begane onrechtmatigheid de betrouwbaarheid van het bewijs niet aan, en is ten slotte het gebruik van het bewijs niet in strijd met het recht op een eerlijk proces, nu beklagde zich ten volle heeft kunnen verdedigen en er bovendien andere objectieve bewijselementen voorliggen.

3.2.2. Wat betreft het terras in houten planken en vervolgens in grind en de verharding rondom (tenlastelegging B.I)

De aanleg van het terras wordt door de verdediging niet betwist wel verwijst zij naar het feit dat het slechts waterdoorlatende houten planken betroffen die zeer gemakkelijk wegneembaar waren en dat onmiddellijk het nodige werd gedaan voor de verwijdering van het terras. De verdediging ontkent dat er grind en een verharding rondom werd gelegd.

De rechtbank oordeelt dat de tenlastelegging B.I. bewezen is op basis van de vaststellingen van de verbalisanten en de stedenbouwkundig inspecteur en de bijgevoegde foto's. Meer specifiek verwijst de rechtbank naar de volgende elementen:

- het besluit van 4/10/2012 van de bestendige deputatie waarin uitdrukkelijk werd besloten dat er geen vergunning wordt verleend voor het aanleggen van een terras;
- op 11/12/2014 stelde de stedenbouwkundige inspecteur vast dat aan de achterzijde van de woning een terras werd aangelegd (die bestaat uit houten planken en daarnaast de ondergrond werd verhard met beton en steenslag);
- op 30/7/2015 stelde de politie Voorkempen vast dat het terras werd verwijderd doch ter vervanging een grindverharding werd aangebracht;
- op 8/9/2016 werd door de politie Voorkempen vastgesteld dat er paletten achter de woning werden gelegd waarop een partytent stond, dit als tijdelijk seizoensgebonden terras.

3.2.3. Wat betreft het vergunde woongedeelte van 590,33 m³ te hebben verdubbeld tot een volume van ca. 1.000 m³ door de schuurberging en zolderverdieping te hebben ingericht tot leefruimte volwaardig deeluitmakend van de woning (tenlastelegging B.II)

De verdediging stelt dat het bouwvolume niet is vergroot doch enkel het woonvolume. Zij stelt bovendien dat de rechtbank geen saisine heeft om te oordelen over een zogenaamde onvergunde functiewijziging daar tenlastelegging B.II. gebaseerd is op artikel 4.2.1,1° VCRO (het optrekken van een gebouw). Zij vervolgt dat voor de zolderverdieping en de schuur geldt dat er geen sprake is van bewoning dus ook niet van een functiewijziging.

De rechtbank is van oordeel dat de uitgevoerde verbouwingswerken aan de schuur en de zolderverdieping onder de definitie van het verrichten van bouwwerken zoals voorzien in artikel 4.2.1 VCRO vallen.

De rechtbank oordeelt dat de tenlastelegging B.II. bewezen is op basis van de vaststellingen van de verbalisanten en de stedenbouwkundig inspecteur en de bijgevoegde foto's. Meer specifiek verwijst de rechtbank naar de volgende elementen:

- bij besluit van 2/7/2012 van het college van burgemeester en schepenen werd de bouwaanvraag voor het verbouwen en uitbreiden van een bestaande zonevreemde woning geweigerd. Het beroep tegen deze weigeringsbeslissing werd bij besluit van 4/10/2012 van de bestendige deputatie gedeeltelijk ingewilligd (het aanleggen van het terras werd geweigerd);
- volgens het bouwplan werd de ruimte aan de rechterzijde van het gebouw ingericht als schuur/berging en de bovenverdieping als zolder/bergruimte;
- uit de vaststellingen op 11/12/2014 blijkt dat de ruimte aan de rechterzijde van het gebouw (schuur/berging) één geheel met de aanpalende leefruimte vormen - de vloertegels lopen in beide ruimten door, tegen de rechter zijmuur wordt een schouwmantel en een haard gebouwd en er zijn ook verwarmingselementen (cv) voorzien - en de bovenverdieping (zolder/opslagruimte) is een volledig afgewerkte bovenverdieping met een badkamer en kamers met verwarmingselementen en lichtpunten in de nissen;
- verklaart dat enkel het bouwvolume en niet het woonvolume geldt maar dat hij niettemin een regularisatievergunning voor de binnenindeling zal aanvragen;
- op 15/4/2016 stelden de verbalisanten vast dat de woning volledig afgewerkt is: het gedeelte dat stal diende te blijven, is thans een ruime woonkamer en de eerste verdieping bestaat uit slaapkamers.

3.2.4. Wat betreft de betonverharding (tenlastelegging B.III)

De verdediging stelt dat deze betonverharding niet heeft aangelegd doch dat deze er al tientallen jaren ligt en wordt geacht vergund te zijn. Vroeger zou er een kippenboerderij geweest zijn die de aannemer zonder medeweten van heeft afgebroken zodat de fundering van de gebouwen bloot kwam te liggen.

Het openbaar ministerie stelt dat de aanwezige bijgebouwen werden afgebroken maar dat men naliet de funderingen en verhardingen te verwijderen.

De rechtbank stelt samen met de verdediging en het openbaar ministerie vast dat de betonverharding de fundering betreft die kwam bloot te liggen na het afbreken van het kippenhok.

Op 20 mei 2015 diende een aanvraag in tot het slopen van een kippenhok waarvoor op 6 juli 2015 door het college van burgemeester en schepenen een stedenbouwkundige vergunning werd afgegeven onder de voorwaarden zowel de boven- als de ondergrondse elementen slopen en de afbraakmaterialen verwijderen binnen 2 maanden na de slopingswerken.

De rechtbank stelt vast dat niet voldaan werd aan de voorwaarden van de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning van 6 juli 2015 met name dat ook de ondergrondse elementen dienden verwijderd te worden.

De rechtbank oordeelt dat de tenlastelegging B.III bewezen is op basis van de vaststellingen van de verbalisanten en de stedenbouwkundig inspecteur en de bijgevoegde foto's.

4. De straftoemeting

De feiten van tenlasteleggingen A.I.a, A.I.b, A.I.c (behoudens wat betreft het tennisveld en draadomheining) en A.II vermengen zich in hoofde van beklaagde als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet.

De feiten van tenlasteleggingen B.I, B.II en B.III vermengen zich in hoofde van beklaagde als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet, zodat maar één straf dient opgelegd te worden.

De feiten van de tenlasteleggingen zijn zeer ernstig. Beklaagde heeft sinds 2010 allerlei constructies opgericht en verbouwingswerken uitgevoerd zonder het aanvragen van een stedenbouwkundige vergunning. Waar hij voor de langgevelhoeve een regularisatieaanvraag indiende en vergunning verkreeg, voerde hij de werken uit in strijd met zijn eigen bouwplannen.

Daaruit volgt dat beklaagde zich heer en meester voelt en regelgeving inzake VCRO naast zich neerlegt.

De rechtbank zal bij het bepalen van de strafmaat rekening houden met de aard en de ernst van de feiten en de omstandigheden waarin de feiten plaatsvonden, de persoonlijkheid van beklaagde, zijn persoonlijke situatie en zijn strafrechtelijk verleden.

De hierna bepaalde bestraffing is dan ook gepast.

5. De herstelvordering

De verdediging stelt dat de herstelvordering onwettig is want kennelijk onredelijk zulks gelet op het vergund geacht karakter van de voorafbestaande toestand, de bijzondere bestemming die het domein geniet als ankerplaats en gelet op het gebrek aan bezwaren van het Agentschap Onroerend Erfgoed en het Agentschap Natuur en Bos.

In de herstelvorderingen van 30 juli 2010 en 6 oktober 2015 wordt telkenmale uitdrukkelijk vermeld dat de percelen gelegen zijn in de ankerplaats " en " zodat zowel door de herstelvorderende overheid als de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid daarmee rekening werd gehouden bij hun besluit.

Bij de beoordeling van het al dan niet kennelijk onredelijke karakter van de vordering tot herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, moet de rechter in het bijzonder nagaan: de aard van de overtreding, de omvang van de inbreuk op de goede ruimtelijke ordening en het voordeel dat voor die ruimtelijke ordening voortvloeit uit het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand, afgewogen ten opzichte van de last die dit met zich meebrengt voor de beklaagde.

De rechtbank is van oordeel dat de vordering op gepaste, aangepaste en noodzakelijke wijze het herstel beoogt van de gevolgen van de door beklaagde gepleegde en in de vordering concreet aangeduide misdrijven, dat ze steunt op motieven van goede ruimtelijke ordening en niet kennelijk onredelijk is. Het behoort de rechterlijke macht niet de opportuniteit van deze vordering te beoordelen.

heeft bovendien – ondanks het feit dat hij steeds heeft voorgehouden zowel voor de geplaatste constructies op het perceel van als voor de binnenindeling van de langgevelhoeve op het perceel van een regularisatieaanvraag in te dienen - tot op heden nagelaten dit te doen.

Het al dan niet in opmaak zijn van een RUP verleent op zich geen rechtsgevolgen op het vlak van de legaliteit van de illegale constructies, en heeft dus niet tot gevolg dat de beweerde illegale bouwwerken thans als legaal zouden moeten beschouwd worden. Enkel vanaf de afgifte van een regularisatievergunning is er geen sprake meer van illegale bouwwerken, ten minste voor zover aan de voorwaarden van de regularisatievergunning voldaan is.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur stelt voor de terreinen gelegen te en een vordering in tot herstel in de oorspronkelijke toestand en het staken van het strijdig en gewoonlijk gebruik en dit binnen een termijn van 6 maanden, gekoppeld aan een dwangsom van 250,00 euro per dag

vertraging na afloop van de hersteltermijn en een machtiging tot ambtshalve herstel op kosten van beklaagde.

De rechtbank beveelt het herstel in de oorspronkelijke toestand en het staken van het strijdig en gewoonlijk gebruik van de terreinen gelegen te
overeenkomstig de bepalingen van de Vlaamse Codex
Ruimtelijke Ordening behoudens voor wat betreft het tennisveld (met inbegrip van de draadafsluiting).

De werken dienen uitgevoerd te worden binnen een termijn van 12 maanden na het definitief worden van dit vonnis. Indien de veroordeling tot herstel in de oorspronkelijke toestand en het staken van het strijdig en gewoonlijk gebruik niet binnen de opgelegde termijn worden uitgevoerd, wordt beklaagde veroordeeld tot een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging. Deze som is gepast en staat in verhouding tot de aard en de omvang van de inbreuk. Indien beklaagde in gebreke blijft de werken zelf uit te voeren, kan de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur of het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente ambtshalve de werken laten uitvoeren en dit op kosten van beklaagde.

OM DEZE REDENEN,

DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 191, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering,

artikelen 1, 3, 7 van het Strafwetboek,

artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003;

de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro,

artikel 6 E.V.R.M en artikel 21 ter van de wet van 17 april 1878 (V.T.),

artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985,

artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878,

bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de hierbovenvermelde tenlastelegging B,

en bij toepassing van de artikelen 38, 40, , 65 van het Strafwetboek

Rechtdoende op tegenspraak

Spreekt vrij voor wat betreft het feit A.I.c) – met betrekking tot het tennisplein met draadomheining -.

Spreekt lastens beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A.I.a), A.I.b) en A.I.c) (behoudens tennisplein met draadomheining) de eenvoudige schuldigverklaring uit, overeenkomstig art. 21 ter V.T.Sv. .

VEROORDEELT :

beklaagde voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen B.I, B.II en B.III tot een geldboete van **DUIZEND VIJFHONDERD EUR.**

Verplicht veroordeelde, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, tot het betalen van een bijdrage van 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26 juni 2000 en de wet van 25 december 2016, vermeerderd met 50 decimes, en gebracht op 200 EUR.

Verplicht veroordeelde tot betaling van de kosten van het geding belopende **27,57 EUR** – de kosten één en ondeelbaar veroorzaakt door de lastens beklagde weerhouden en bewezen feiten - en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 tot een vergoeding van 51,20 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 28 december 2011 de geldboete vermeerderd wordt met 50 decimes, zodat die geldboete 9000 EUR bedraagt.

Bepaalt de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden;

Beveelt dat met betrekking tot het perceel, gelegen te _____ en gekadastreerd als _____ : het terrein in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld door de volgende aanpassingswerken uit te voeren, conform de herstelvordering van 30 juli 2010 van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur (behoudens wat betreft het tennisveld): het verwijderen van alle wederrechtelijke constructies, meer bepaald het zwembad met poolhouse (fundering) en verhardingen, de bergingen en het hondenhok (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente) en het verwijderen van alle afval, materiaal en materieel dat in de omgeving van deze constructies wordt gestapeld, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein, binnen een termijn van 12 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene.

Beveelt dat met betrekking tot het perceel, gelegen te _____ en gekadastreerd als _____ : het terrein in de oorspronkelijke toestand wordt hersteld door de volgende aanpassingswerken uit te voeren, conform de herstelvordering van 6 oktober 2015 van de

gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur: de aanpassingswerken zodat de stedenbouwkundige vergunning van 4/10/2012 overeenkomstig het goedgekeurde bouwplan en de bijhorende voorwaarden wordt uitgevoerd, binnen een termijn van 12 maanden na het in kracht van gewijsde gaan van onderhavig vonnis, onder verbeuring van een dwangsom van 150,00 euro per dag vertraging in het niet nakomen van het hiervoor bevolene.

Zegt dat de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen te , in geval het vonnis niet wordt ten uitvoer gelegd, van ambtswege in de uitvoering ervan kan voorzien.

Machtigt de Gewestelijk Stedenbouwkundige Inspecteur en/of het College van Burgemeester en Schepenen te de van de herstelling van de plaats afkomende materialen en voorwerpen te verkopen, te vervoeren, op te slaan en te vernietigen op een door haar gekozen plaats.

Zegt voor recht dat de veroordeelde gehouden is alle uitvoeringskosten, verminderd met de opbrengst van de verkoop der materialen en voorwerpen te vergoeden op vertoon van een staat, begroot en invorderbaar verklaard door de beslagrechter.

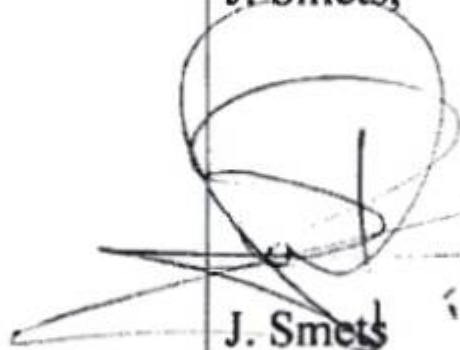
Wijst het anders en/of meergevorderde af.

oOo

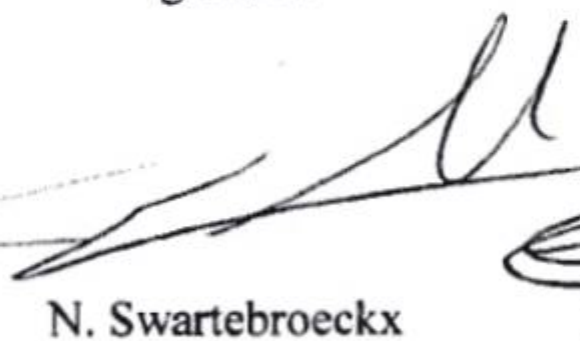
Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechters die de zaak behandeld hebben en aan de beraadslaging hebben deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op twintig april tweeduizend zeventien in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

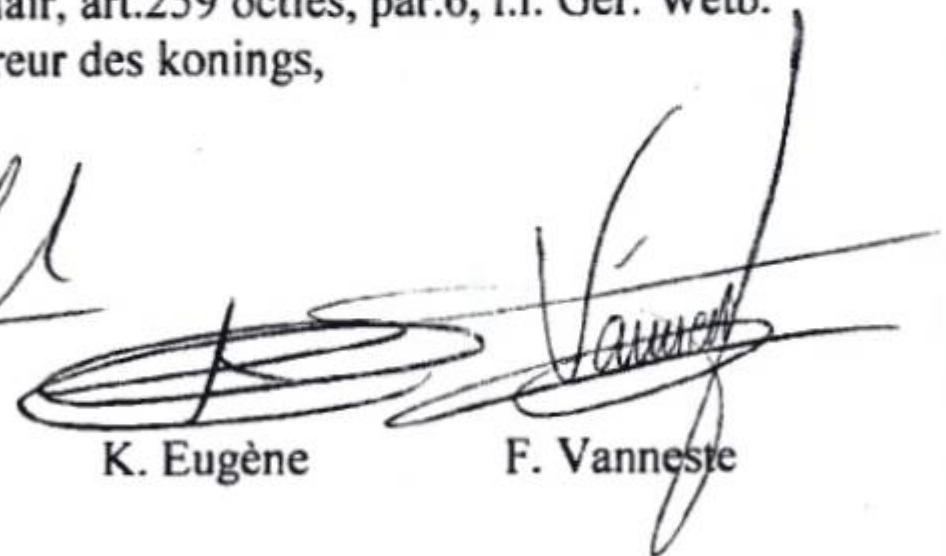
F. Vanneste, voorzitter van de kamer, rechter,
K. Eugène, rechter,
N. Swartebroeckx, gerechtelijk stagiair, art.259 octies, par.6, l.l. Ger. Wetb.
M. Van Gasteren, ¹substituut-procureur des konings,
J. Smets, griffier.

J. Smets

N. Swartebroeckx

K. Eugène

F. Vanneste